

वा० रा०

॥११२॥

सुदुःखारोहणोऽत्युच्चत्वात् हेतुंतरमप्याह ॥ शिशुभिर्नागैः संपैरभिरक्षितः ॥ उदारोदाता ॥ ब्रह्मणा पूर्वकाले सृष्टिकाले निर्मितः ॥ विद्यौदार्यतपःप्राधान्येन निर्मितः ॥ ३२ ॥
औदार्यमेव दर्शयति ॥ शयानइति ॥ ३३ ॥ अन्यमप्यतिशयमाह ॥ यइति ॥ तत्रैव पर्वतमूढ्येव ॥ ३४ ॥ शिशुनागानां बालगजानां ॥ ३५ ॥ रुधिरधाराभिः ईषद्रक्त
मदधाराभिः सक्ताः संबद्धाः संहृत्य संभूय संचरन्ति पृथक्कीर्णाश्वरन्ति ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ नीलमणिवत्कोमलकांतीन् ॥ ३८ ॥ अपेतान्मनुष्यंदृष्ट्वाऽपलायितान् ॥ अज

सुदुःखारोहणश्चैव शिशुनागाभिरक्षितः ॥ उदारो ब्रह्मणा चैव पूर्वकालेभिर्निर्मितः ॥ ३२ ॥ शयानः पुरुषोरामतस्य शैलस्य मूर्धनि ॥ यः
स्वप्ने लभते वित्तं तत्पुद्गोधिगच्छति ॥ ३३ ॥ यस्त्वेन विषमाचारः पापकर्माधिरोहति ॥ तत्रैव प्रहरन्त्येनं सुप्तमादाय राक्षसाः ॥ ३४ ॥ ततो
पिशिशुनागानामाक्रंदः श्रूयते महान् ॥ क्रीडतां रामपंपायां मतंगाश्रमवासिनां ॥ ३५ ॥ सक्ता रुधिरधाराभिः संहृत्य परमद्विपाः ॥ प्र
चरन्ति पृथक्कीर्णा मेघवर्णा स्तरस्विनः ॥ ३६ ॥ ते तत्र पीत्वा पानीयं विमलं चारुशोभनं ॥ अत्यंतसुखसंस्पर्शसर्वगंधसमन्वितं ॥ ३७ ॥
निवृत्ताः संविगाहं ते वनानि वनगोचराः ॥ ऋक्षांश्च द्वीपिनश्चैव नीलकोमलकप्रभान् ॥ ३८ ॥ रुरुनपेतान जयान् दृष्ट्वा शोकं जहास्य
सि ॥ रामतस्य तु शैलस्य महती शोभते गुहा ॥ ३९ ॥ शिलापिधानाकाकुत्स्थदुःखं चास्याः प्रवेशनं ॥ तस्या गुहायाः प्राग्द्वारे महांछीतोद
कोद्गदः ॥ ४० ॥ बहुमूलफलोरम्यो नानानगसमाकुलः ॥ तस्यां वसति धर्मात्मा सुग्रीवः सहवानरैः ॥ ४१ ॥ कदाचिच्छिखरे तस्य पर्वत
स्यापि तिष्ठति ॥ कबंधस्त्वनुशास्यैवं तावुभौरामलक्ष्मणौ ॥ ४२ ॥ सखीभास्करवर्णाभिः खेव्यरोचत वीर्यवान् ॥ तं तु खस्थं महाभागं
तावुभौरामलक्ष्मणौ ॥ ४३ ॥

यान्प्राणिजयहीनान् ॥ अनेनाक्रूरता ॥ अथासाधारणं चिह्नमाह ॥ रामेति ॥ ३९ ॥ शिलापिधानेति गुहानामेति तीर्थः ॥ वि
शेषणमित्यन्ये ॥ ४० ॥ तस्यां गुहायां ॥ ४१ ॥ कदाचित्पर्वतस्य शिखरेऽपि तिष्ठति ॥ अपिधानश्च ॥ ४२ ॥ ४३ ॥

आ० कां०

॥११२॥